

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 67 Pž-992/2020-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Davora Pustijanca, suca izvijestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ELING d.o.o. u stečaju, OIB 79917555394, Zabok, Matije Gupca 124, odlučujući o žalbi osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka ŽELJKA HRASTINSKOG, OIB 88439061340, Zabok, Matije Gupca 124, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1478/2018-41 od 3. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 11. ožujka 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka Željka Hrastinskog i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1478/2018-41 od 3. veljače 2020.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1478/2018-41 od 3. veljače 2020. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom ELING d.o.o., Zabok i utvrđeno je da je stečajni postupak otvoren 3. veljače 2020. u 14,10 sati, kad je to rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavljeno na mrežnoj stranici eOglasna ploča ovog suda (točka I. izreke), stečajnim upraviteljem imenovan je Ivan Kordić iz Zagreba (točka II. izreke), zaključen je stečajni postupak s danom 3. veljače 2020. (točka III. izreke), određeno je da će nakon pravomoćnosti tog rješenja dužnik ELING d.o.o., Zabok biti brisan iz sudskog registra (točka IV. izreke), razriješen je dužnosti privremeni stečajni upravitelj Stjepan Rakarec iz Velike Gorice (točka V. izreke) te je naloženo Financijskoj agenciji da naloži banci prijenos zaplijenjenog iznosa predujma od 316,01 kn na račun tog suda (točka VI. izreke).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio Željko Hrastinski, osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka, navodeći u žalbi da je utužio „PBZ, Mercedes benz lizing“ i kazneno prijavio Stjepana Rakarca koji je obmanuo sud netočnim izjavama, a policijska službenica koja vodi istragu protiv Martinuš Ivana ga je „neslužbeno izvijestila“ da je on njegovih 1.410.000,00 kn plus 500.000,00 kn uložio u Imex-banku kao povrat kredita, ali je isti novac opet podigao i kupio devize koje je plasirao negdje u Rumunjsku te se trenutno radi dubinska istraga je li to bio žaliteljev novac. Ističe da je Imex-banka umjesto da dobivenim novcem zatvori kredit dala na naplatu zadužnicu čime je izazvala stečaj društva TGP i počinila teško kazneno djelo. Smatra da će nakon završetka istrage sud donijeti rješenje da banka novac vrati vlasniku, a to je dužnik ELING d.o.o. Zabok, pa moli da se još neko vrijeme dužnik ne briše iz sudskog registra.

Osim toga, u žalbi koja je naknadno dostavljena ističe kako pobijanim rješenjem nije pravilno utvrđeno činjenično stanje, vrijednost imovine obveza i potraživanja i iznos stečajne mase. Ističe da privremeni stečajni upravitelj nije utvrdio gdje se nalazi imovina dužnika ELING d.o.o. nakon brisanja iz sudskog registra poduzeća TGP ZLATAR d.o.o., kao i da je TGP ZLATAR d.o.o. brisanjem iz sudskog registra poništilo pravo vlasništva što nedvojbeno znači da je stvarni vlasnik novčanog iznosa od 1.410.000,00 kn i dalje poduzeće ELING d.o.o. Smatra da je privremeni stečajni upravitelj vidljivo namjerno propustio obavijestiti sud o svim činjenicama, pa je u izvješću naveo da dužnik nema novčana sredstva za platiti troškove stečajnog postupka unatoč tome što je nadležna porezna uprava Zabok dužniku priznala iznos od 20.133,67 kn kao iznos preplate PDV-a te je dužnik imao pravo ustupom tih sredstava u državni proračun platiti troškove stečajnog postupka. Smatra da privremeni stečajni upravitelj nije regulirao status jednog zaposlenog radnika, nego je radnika zanemario. Žalitelj napominje i da je privremenom stečajnom upravitelju bilo poznato da dužnik ima dva vjerovnika za koja je žalitelj rekao da nema pokrića u dokumentaciji ni za izravnu naplatu, nego se radilo o izravnoj ucjeni otvaranjem stečajnog postupka, a stečajni upravitelj dokumentaciju nije razmotrio iako je znao da opoziv neosnovanih naloga za plaćanje znatno umanjuje obveze od ukupno 83.863,07 kn i propustio je izvijestiti sud da dužnik nije nesposoban za plaćanje, da nije prezadužen i da je i dalje vlasnik novčanih pozajmica u iznosu od 1.400.000,00 kn. Predlaže da sud uvaži navedene činjenice i dokaze o netočno utvrđenom stanju njegove imovine i obveza i razloge za pokretanje pravnih postupaka radi pronalaska njegove imovine o čemu se vodi i istraga preko Općinskog državnog odvjetništva u Zlataru, a protiv privremenog stečajnog upravitelja podignuta je i kaznena prijava.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je otvorio i istodobno zaključio stečajni postupak nad dužnikom.

U obrazloženju pobijanog rješenja utvrđeno je da na dan izdavanja potvrde u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje dužnik ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 489 dana, time da nepodmirene obveze na dan izdavanja potvrde iznose 83.863,07 kn. U odnosu na osporavanje duga prema vjerovnicima PBZ Card d.o.o. i Mercedes Benz Leasing Hrvatska d.o.o., čije su tražbine evidentirane u Očevidniku redoslijeda plaćanja od strane zastupnika dužnika po zakonu koji je isticao da je PBZ Card d.o.o. svoju tražbinu prenio na društvo EOS Matrix d.o.o. Zagreb, prvostupanjski sud je istaknuo da dužnik nikakve dokaze o podmirenju tražbine prema društvu Mercedes Benz Leasing Hrvatska d.o.o. nije dostavio, a osim toga je sam dužnik u podnesku od 4. lipnja 2019. naveo da postoji dugovanje prema vjerovnicima Tau on line d.o.o. Zagreb i Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Zagrebparking, a čije tražbine su evidentirane u Očevidniku redoslijeda neizvršenih osnova za plaćanje, pa je ocijenio da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje. U odnosu na potraživanja dužnika prema trećim osobama utvrđeno je da je dužnik evidentirane pozajmice davao društvu TGP Zlatar d.o.o., nad kojim društvom je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-2322/2016 otvoren i zaključen stečajni postupak, nakon čega je to društvo i brisano iz sudskog registra, pa su potraživanja prema tom društvu, koje više niti ne postoji, nenaplativa. Također je utvrđeno da su dane pozajmice osigurane zadužnicama, po kojim zadužnicama je jamac platac fizička osoba Ivan Martinuš, naplata po ovršnim ispravama od Ivana Martinuša nije realna, jer je riječ o prezaduženoj osobi i ta naplata nije moguća bez pokretanja pravnih radnji naplate, a za koje se može očekivati dugotrajni parnični postupak bez realizacije naplate te da prema izvješću privremenog stečajnog upravitelja dužnik nema novčanih sredstava za troškove eventualnog parničnog postupka protiv Ivana Martinuša, a prvostupanjski sud je prihvatio i mišljenje privremenog stečajnog upravitelja da su potraživanja dužnika prema njegovim dužnicima nenaplativa, jer je dužnikov dužnik I.R.S. d.o.o. Velika Gorica brisan iz sudskog registra, a potraživanje prema društvu INKOP d.d. u stečaju, Poznanovec nije prijavljeno u tom stečajnom postupku, dakle, evidentirane novčane tražbine su nenaplative. Prvostupanjski sud je obrazložio i da je rješenjem tog suda poslovni broj St-1478/2018-33 od 11 listopada 2019. pozvao osobe koje imaju pravni interes za provedbu stečajnog postupka nad dužnikom da predujme iznos potreban za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka, ali predujam nije uplaćen. Stoga je prvostupanjski sud ocijenio kako su ispunjene pretpostavke iz članka 132. stavka 2. Stečajnog zakona i donio pobijano rješenje.

Odredbom članka 132. stavka 1. Stečajnog zakona propisano je da ako prije otvaranja stečajnoga postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da u roku od 15 dana uplate predujam za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka. Ako osobe iz stavka 1. toga članka ne predujme traženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka. Na izbor i imenovanje stečajnoga upravitelja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o izboru i imenovanju stečajnoga upravitelja u skraćenom stečajnom postupku (članak 132. stavak 2. Stečajnog zakona).

U konkretnom predmetu prvostupanjski sud je utvrdio da postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje na temelju zakonske presumpcije iz članka 6. stavka 2. Stečajnog

zakona kojim je propisano da će se smatrati kako je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Prvostupanjski sud je utvrdio i da postoji stečajni razlog prezaduženosti što je utvrdio na temelju izvješća privremenog stečajnog upravitelja. Također je utvrđeno i da imovina koju dužnik ima iskazanu u poslovnoj dokumentaciji predstavlja potraživanja koja su nenaplativa ili teško naplativa i da imovina dužnika nije dovoljna ni za namirenje troškova stečajnog postupka, kao i da nije uplaćen predujam potreban za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka.

Stečajni zakon za činjenicu postojanja neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana (kod dužnika je utvrđeno na dan izdavanja potvrde takvo razdoblje od 489 dana) veže presumpciju nesposobnosti za plaćanje (insolventnosti) koja je stečajni razlog.

Žalitelj u svojoj žalbi ne osporava da dužnik ima u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana, nego u bitnome navodi kako će nakon okončanja kaznenog postupka protiv Stjepana Rakarca i Ivana Martinuša biti utvrđeno da će dužniku biti vraćen novac. Žalitelj, zapravo, zahtijeva odgodu "brisanja iz sudskog registra". Stoga žalbenim navodima nije dovedeno u sumnju utvrđenje prvostupanjskog suda o postojanju stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje ni odluka o otvaranju stečajnog postupka. Naime, tijekom prethodnog postupka dužnik nije namirio tražbine koje su evidentirane u očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje, niti je do završetka prethodnog postupka postao sposoban za plaćanje u smislu odredbe članka 6. stavka 3. Stečajnog zakona u kojem slučaju bi otpala presumpcija insolventnosti, a eventualna mogućnost da dužnik naknadno naplati neko svoje potraživanje ne znači da je sposoban za plaćanje.

U odnosu na žalbeni navod da iz dužnikove bilance proizlazi da dužnik ima potraživanja prema trećima valja napomenuti da se radi tek o potencijalnoj imovini koju prethodno treba naplatiti (a u slučaju osporavanja i utužiti) pa se ne radi o imovini iz koje bi se trenutno mogli namiriti troškovi postupka (tako i sudska praksa VTSRH Pž-2739/2018 od 2. svibnja 2018., VTSRH Pž-4209/2017 od 6. srpnja 2017., VTSRH Pž-3395/2018 od 29. svibnja 2018. i dr.). Osim toga, prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju dao razloge zbog kojih smatra da se radi o tražbinama koje nisu naplative ili su teško naplative, koje prihvaća i ovaj sud i koje žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju.

Dakle, budući da žalbenim navodima nisu dovedena u sumnju činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda o postojanju stečajnog razloga i o nedostatku imovine potrebne za namirenje troškova stečajnog postupka, ovaj sud je ocijenio da žalbom nije dovedena u sumnju ni zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja.

U odnosu na navode o eventualnim potraživanjima dužnika (imovini) koja će biti naknadno utvrđena u kaznenim postupcima, ističe se kako je u tom slučaju moguće nastaviti postupak bez obzira na to je li postupak bio zaključen (članak 289. stavak 2. Stečajnog zakona).

Stoga je valjalo odlučiti kao u izreci primjenom odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 11. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **17894-cf32a**

Kontrolni broj: **039ad-f65a1-3585c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.